

Cílem této práce je vymezení právního postavení biologických rodičů v procesu osvojení jejich dětí. Toto postavení ovšem nelze vymezit zcela samostatně bez ohledu na ostatní subjekty v tomto procesu vystupující, zejména děti, na které podle našeho právního řádu (v souladu s mezinárodními standardy) nelze pohlížet jako na pouhé objekty práva, nýbrž jako na jeho plnoprávné subjekty. Práva rodičů a dětí spolu totiž navzájem souvisí a prolínají se natolik, že mohou stát (a v právních otázkách náhradní rodinné péče také často stojí) proti sobě. Jedná se někdy až o vyhraněnou ochranu lidských a občanských práv rodičů (tj. práv vychovávat a pečovat o vlastní děti), na druhé straně je třeba chránit i právo dítěte na výchovu v rodinném prostředí, buď rodiny vlastní, nebo rodiny náhradní. Do popředí se tu dostává tzv. „nejlepší zájem dítěte“, který hraje rozhodující roli při rozhodování o náhradní výchově a péči o nezletilé děti. Tento nejlepší zájem dítěte je nutno respektovat s ohledem na závaznost mezinárodních smluv a ústavní pořádek jakožto předpisů nejvyšší právní síly, z nichž vyplývá. Nemusí však být vždy v souladu se zájmem rodičů jakožto subjektů primárního zájmu této diplomové práce. Z tohoto důvodu budu ve své práci v jednotlivých částech rovněž sledovat i zájmy, případně postavení jiných subjektů, pokud budou s danou problematikou souviset.